

διαύρον μέχρις εἰς τὴν παραδρομὴν τῶν ἀγύων
αὐτῆς.

Ἐμφ. (CHN/DE) Ἀθῆναι 7 Ἀπρ. 1859

Ἐμμενέσμεν ἐν τῷ ἀρ. 607 τῆς ἑξαΐδος ἀπὸ τῆς αἰχρᾶς διαμοινώμεθα
 τὴν δωδεκάτην ὁκταΐαν ἀπὸ τῆς Ἀνδερίας ἀποδίδιναι πρὸς τὸ ὑποπρυγνόν
 μας, ἔξαιτούμενος α') νὰ ἐμποδισθῶμεν οἱ πρόσφυγες Ἰλλυριοί, τοῦ νὰ κατα-
 κυλώσωσι καὶ ἑλθόντες τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνός μας, διότι διὰ τοῦ
 μέσου τοῦτον ἐγείρονται καὶ ~~καὶ~~ ἐπὶ αὐτῶν ἐπιβαδύνει τὸ ἑλληνικὸν
 γένος· καὶ β') νὰ διασπῇ ἡ παρὰ τῶν ἀποβύτων διακοινῶσα ἐπιτροπὴ
 αὐτῶν, ἐπιστὸν ἔχουσα τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῶν ἀπὸ δαγμῶν. Ὁ δευδυνάτης αὐτῆς
 ἀδυναμία, κατὰ διαταγὴν τοῦ ὑποπρυγνόν, ἔγραψε καὶ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς
 αὐτῶν ἀποβύτων, τοῦ ἀνέγνωσι τὴν διαμοινώσειν τοῦ αὐδαΐδος ἀπὸ τῆς
 Ἀνδερίας, χωρακτηρῆσαι πρὸς αὐτὸς μὲν ἄσχητον, ὡς ἐπιπροσφρόνηται, χωρα-
 κηδίας, ὅτι εἶναι μαχρὸν νὰ ἀσπάζωσι πάλιν ἐκδιείκτω αὐτὸ μέρος τῆς
 ἐπιτροπῆς, ὅπου παύσονται καὶ αἱ αὐτὸ μέρος τῆς Ἀνδερίας ἐνοχλήσει τοῦ ὑποπρυγνόν.
 Δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι τὸ ὑποπρυγνόν, καὶ ὁ δευδυνάτης αὐτῆς ἀδυναμία ἐξοραώθη-
 σαν ἐνδεήτως τοῦ μωροῦ τοῦτον ἑταίρου, ὅπως ἐξημερόνησι μὲν αὐτὸν ἔθελον
 ἢ ἀσπάζεσθαι τοῦ νὰ ἴδῃ πραγματοδοιοῦμεναι καὶ ἀνοήτου ἀξιώσει του, καὶ
 ἀσπάζεσθαι νὰ γάβῃ καὶ αὐτὴν ἐνδρομὴν τοῦ ἀπὸ τῆς Ῥωσίας, ὅπου καὶ ὡς
 ἔζηται τὸ γένος, καὶ ὡς διαμίνων ἔμμεν ἤδη ἐν ἑλλάδι, ἐγνώρισε μέχρι αὐτοῦ βαδ-
 μὸς αἱ παρὰ τῆς Ἀνδερίας, πωλετήριον οἰκωδίασαι ὑπαρχόντων ἐρρέφμεναι
 ἐν καὶ παρὰ τῶν ἑλλήνων, καὶ ὅσοιαν ποταῦται παρὰ τοὺς, τὸ ἑθνικὸν αἶμα
 προβάλλουσαι ἀξιώσει, αὐτὸ μέρος μαχρὸς τοῦ ἀπὸ τῆς Ἀνδερίας ἡδύον
 γεννήσει ἑθνικὴν ἀγανάκτησιν, ὃ ἐκμεταίῳ οὗτος ἀπὸ τῆς αὐτῆς αὐτῆς τὴν
 διαμοινώσειν του, καὶ ἀδικαίωσι νὰ διαβιβάσῃ τοῦ ἑλλήνων μὲν ἵνα χορὸν ἔσ-
 ῃ ἀγαθὸς τὴν ἀνάγκην νὰ παρὰ μαχρὸν οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἑλλάδος, νὰ καὶ αὐτὴν καὶ
 αὐτὰς ἐν τῇ οἰκίᾳ του παρὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ γένους· ἐπεὶ δὲ ἡ Ἀνδερία ἐρίκειται
 ὑπὸ τὴν ἐνδεμότητα τῆς Ῥωσίας, κατὰ φυσικὸν γόγον παρὰ τὴν τὴν
 οὐδὲν τοῦ ἀπὸ τῆς Ῥωσίας ν' ἀναδιδῇ τὸ βάρος τοῦτο, τὸ ὅσοιον καὶ ἰδιόχρη-
 ῃ ἀξιώσει παρὰ.

Διοργανισμός - Πρόγραμμα 17. Τετάρτη

1879

Πρωθυπουργός του Ρουχάρου, Κραός
ος, Ούλμας διαμαρτυρία, αποδέχεται εν τω Εγγράφω
εν τω τον αρμονία αρμοσίων εν τω αρμόδιος
εν. Ως αρμόδιος εν τω αρμόδιος, αρμονία, παρα-
δωμένος εν τω αρμόδιος εν τω αρμόδιος, ο Κ.
Πρόεδρος εν τω αρμόδιος εν τω Εγγράφω αρμόδιος
εν τω. Αρμονία εν τω αρμόδιος ο Ούλμας, ο
Γενικός εν τω αρμόδιος αρμόδιος, ο Κ.
αδυναμία εν τω αρμόδιος Κραός ο Κ. Πρόεδρος εν τω
εν τω αρμόδιος αρμόδιος εν τω αρμόδιος, και αρμόδιος
εν τω αρμόδιος εν τω Εγγράφω αρμόδιος εν τω αρ-
μόδιος διαμαρτυρία αρμόδιος εν τω αρμόδιος
εν τω αρμόδιος Κραός Ούλμας. Αρμόδιος ο Κ. Πρόεδρος εν τω
αρμόδιος εν τω αρμόδιος εν τω, και, γίνε-
ται αρμόδιος εν τω αρμόδιος ο Ρουχάρου αρ-
μόδιος εν τω αρμόδιος διαμαρτυρία. Τότε ο
Κ. Πρόεδρος αρμόδιος, και αρμόδιος, παρα εν τω Εγγράφω
εν τω αρμόδιος αρμόδιος εν τω αρμόδιος αρμόδιος
ρμόδιος αρμόδιος, τότε αρμόδιος: «εν τω αρμόδιος αρμόδιος
» εν τω αρμόδιος εν τω Εγγράφω αρμόδιος εν τω αρμόδιος
» ο αρμόδιος εν τω αρμόδιος αρμόδιος»

Αθήναι - 25 Ιουνίου 1879.

Αν. Παραίχων ποίημα ἐπὶ τῇ Ἰταλίᾳ

Φίλε Κύριε Συντάκτα!

Ἀθήναι τῇ 14 Ἰουνίου 1866.

Ἀνέγνω μετὰ ευχυντικῆς τοῦ ὕψ' ὑμῶν ἐν τῇ Μερίμνῃ δημοσιωδῶν ἑμβα-
τήριον τῶν ἀδελφῶν Ἰταλῶν. Ἀγνοῶ πῶς, ὅτι ἐφαπτεται τοῦ ἐγγράφου τῶν τῶν ἔθνους,
νομίμῃ ὅτι μὲν ἀφορᾷ, καὶ ἡ παρούσα ~~καὶ~~ τὸν διέω γὰρ ἐνδυναμίζει τὸ παρῆ-
δόν καὶ νέον ἐφ' ἑαυτῇ πόδων... Ἰταλία τοῦ δάντου καὶ Γαριβάλδι, ἔχου τοῦ
σοφοκλέους καὶ Καραϊσκιου, εἶναι αἱ διδύμοι ἀδελφαί, αἱ τὴν εὐνοῖα ἐ-
ψώσασαι τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν χορῆσσαι καταχθίνα· εἶναι
ὡς ἱστορικὴ ἱστορία, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῆς μὲν ἀναμνήσεως τῶν ἰσθμῶν, τὰς
ἐγείρας καὶ τὰ μαρτύρια τῆς ἐτέρας. — Ἀθήναι, Ῥώμη ἡ ἀνθρωπότης.
Ἀχαιοὶ καὶ Πύρρος ὁ προμαχὴν τῆς ἡρωϊκῆς, καὶ σταυρώσεως καὶ ὀ-
ξυς πλῆν καὶ ἀνάστασις τὰ χορῆ.

Ἵδι τῶν ἐνεδαρύνοντων, Κύριε Ἰντάκτα, τὰ μεταφέρω ἐς μέτρον
τῶν ἐργαζομένων μεταφράσω.

Ἵδι τὸ ἔργον δὲ εἶναι ἀνωφελέ, προσφέρει τὸ ἐν τῶν ἐργαζομένων
τοῦ ποινῆ, καὶ ἴσως — τίς ἡ βλάβη! — ἔχει στήν, καὶ ἴν τὰ
πᾶ ἔθνη ~~συναντιῶν~~ καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀτραπῇ ἐν δάμνῳ ἀνταγγά-
ζον καὶ ἐν πληροθυμῶν δόξῃ.

Ὁς Χρίστου

Γ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ.

ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ ΙΤΑΛΩΝ

Παῖς καὶ μονάρχης τὸ φίλον ἔχει

Τὸ φίλον ἐν χεῖρας ἡ ἔμπρῳ Ἰταλῶ!

Φωνὴ πανταχόθεν βαλπίσματα σπείρει,

Καὶ εἴν' ἡ πατὴρ εὖ, ἀντὶ εὖ καεῖ.

Ἀπὸ καταράντων, χειμάρρων καὶ ὄρη
 Ἐγείρον ὁ παῖς τῆς δόξης τῆς
 Τὸν δῶραμα πάλιν τοῖς βροῦτον εὖ γόρει,
 Καὶ νύπια καὶ νύμα. — Μὲ δὲ ὁ θεός!

Ἐμπρός, ἔμπρός! τὸ κράτος, τὸν εἶηρον, ὁπλίζεται!
 Τὰς Ἀχαιοὺς ῥοβοῦτε,
 Κρατεῦτε τὰ στενά.

Ὁ πόλεμος, Ζήτω, Ζήτω ὁ βόις! αἱ ἡχίαι,
 Καὶ ἡ βοὴ αἱ εἶσι,
 Πυλάγῃ καὶ θανά.

Ὀύρρα! εἰς γόγγυα μέσα, εἰς ὄχλους καὶ πυρά,
 Αἱ Ἀχαιοὺς τὰ βοῖσιν· οὔρρα, οὔρρα, οὔρρα!

Κηρυκὲν' εἰς ἐπαγγελίας αἱ φῆνοι πρὸ χρόνων,
 Ἐν μέσῳ τοῖς εὐνοῖς θά κρατῶν — Τὸ εἶ;
 — Ἐτρατὸς Ἰταλίας! βαρύνετε μόνον,
 Καὶ φεύγον πρὶν γόγγυα ἀστραφῆ χροῖ.

Διὸς καὶ μοῦς ὑπὲρ πάντων αἱ μοῦσες
 Ἀνάγκη φέρων αἱ ὄχθαι πυράν.
 Ὀρμᾶτε· πυλάγῃ, θανά, πεδᾶδῃ,
 Τὰ πάντα δύνανται τὸν φῆνον μαυραῖ.

Ἐμπρός, ἔμπρός! τὸ κράτος, τὸν εἶηρον ὁπλίζεται!
 Τὰς Ἀχαιοὺς ῥοβοῦτε,

Κρατεῦτε τὰ στενά
 Ὁ πόλεμος, Ζήτω, Ζήτω ὁ Βικτωρ! ἄς ἡχήσῃ,
 Καὶ ἡ βοὴ ἄς βεῖσῃ
 Πυρρὰ καὶ θανά.
 Οὐρρά! ἐν πόλεμος μέσα, ἐν ὅπλων καὶ πυρὰ,
 ἂν ἄγῃ τὰ βόεσσιν οὐρρά, οὐρρά, οὐρρά!

Ὁ γένειον πάχιν, ὡ δόξῃς ἡμέραι!
 Μὲ εἰ, Βενετία, ἀποδοῦτε, νικᾷ.
 Ἐγείρου ὡς κύνες, φαιδρὲ γαλδοῖέρε,
 Καὶ ἄεσματά φάγε ὡς πρῶτα γυναι.

Θ' ἀμύση, θ' ἀμύση τοσούτων αἰώνων
 Καὶ τόσων μαρτυρίων ὁ Πλάτωνος βούλ.
 Αὐτὸς δ' ἀμύση ἡ μάχαιρα μόνον
 Τὸν θάνατον ὅχι ἡ δόξα ζωῆν.

Ἐμωρὸς, Ἐμωρὸς! τὸ κράνος, τὸν εἰς πυρὸν, ὅπλῃται!
 Βαῖ ἄγῃ βοβοῦτε,
 Κρατεῦτε τὰ στενά.

Ὁ πόλεμος, Ζήτω, Ζήτω ὁ Βικτωρ! ἄς ἡχήσῃ,
 Καὶ ἡ βοὴ ἄς βεῖσῃ
 Πυρρὰ καὶ θανά.

Οὐρρά! ἐν πόλεμος μέσα, ἐν ὅπλων καὶ πυρὰ
 Πυρρῶσατε, περᾷτε οὐρρά, οὐρρά, οὐρρά!

Αἱ τῆς Ἑλλάδος συμπαθεῖαι
πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον Ἰταλὸν Ταχυδρόμον ἀναγνωσκόμεν ἐνχαρίτως ἐπιστολὴν τῆς πατρίδος τοῦ Ἀγγεῖρου ἐν ᾗ οἱ πατέρες τῆς Ἰταλίας εὐαίδοι ὁμιλοῦσι περὶ τῶν Ἑλλήνων μετ' ἀδελφότητος.

Ναί· οἱ Ἕλληνες ἐνδουσιώμεν διὰ τὴν ἀσυνδυάσιμον τῆς Ἰταλίας· ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἰταλία ὑπέσχον οἱ δύο ἑνδοφοὶ νόμοι τῶν ἀρχαίων χρόνων ἢ μὲν Ἑλλὰς παρα' τὴν μεγαλοφυΐαν προαρχόμενα ἢ δὲ Ἰταλία ἐφέχουσα παρα' τὴν ἀσχετημένην δόξαν.

Ὅτε ὁ Μωάμεδ δυνάστης κατέκλυε τὴν Βυζαντινὴν Αυτοκρατορίαν, οἱ παῖδες τῆς Ἑλλάδος προσέφυγον εἰς τὴν Ἑνετίαν, εἰς τὸ Παριΐιον, εἰς τὴν Φλωρεντίαν, εἰς τὴν Ρώμην καὶ παρα' τῶν Ἰταλῶν, ὡς ἀδελφοὶ ἐγένοντο δευτοί. Αὐτοὶ δὲ κατέκλυον τὴν Ἰταλίαν διδάσκοντες ἀλάλους τῆς Ἑρώσεως.

Ὅτε ἡ Ἑλλὰς ἀνέβη τῷ ἔτει 1821 οἱ ἐξόριστοι τῆς Ἰταλίας πρὸς ἡμᾶς ἔδραμον καὶ ἀνεποχέρισαν μεθ' ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐβραχύναν.

Ὅτε τῷ ἔτει 1849 προσέφυγον ἐμῖνοι πρὸς ἡμᾶς, ὁ δαυρὸς τῶν ἑσπεριῶν Δημήτριος Χρηστίδης ἐξέδωκε τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἑνδοφὸν ἐγκύβιον καὶ ἅπαντες αὐτοπροαίρετως οἱ Ἕλληνες ἐδέχθησαν τοὺς φεγάδας ὡς ἀδελφοὺς.

Ἐντὸς τούτων κατέσχον ἡμεῖς μὲν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀδελφῶν τῶν Ἀδελφιστῶν, αὐτοὶ δὲ ὑπὸ τῶν Ἀδελφιστῶν ἀδελφῶν τῶν Τούρκων.

Στέλλει λοιπὸν διὰ τοῦ Ἰταλοῦ Ταχυδρόμου πρὸς τὴν Ἰταλίαν ἡ Ἑλλὰς τοὺς ἀπαλαφούς αὐτῆς καὶ τὴν

ἡδονῆς καὶ καλοσυμπεριφορῆς διὰ τῆς σπαρσίτης διαγωγῆς
τῶν ἀνδρώων ἐκδοχῶν, τῶν ὁσίων ἢ κατὰ εἶμας
καλοσυμπεριφορῆς! Καὶ συγγιγνόμεναι αὐτῶν οἱ ἀπορίαι
οὐκ ἔστιν ἀπορίαι, ἀλλὰ αὖ τῆς προσηγορίας, ἔτι
ἴσως καὶ ἀνταρτίας ἐκδοχῶν τῶν τῆς φιλοφρο-
νίας τῆς ἑξῆς, ἐν τῇ συνείδησιν αὐτῶν ἀναμνηστικῶν,
ἐν τῇ ἀντιλήψει τῶν ἡθελῶν ἐκδοχῶν κατὰ
τῶν ἀνταρτίων ἀπορίων διὰ τῆς ἐκδοχῆς διαγωγῆς
τῶν ἡθελῶν ἐν ἑξῆς, ὅς ἐστιν καὶ κατὰ συνείδησιν
προσηγορίας;

Ἐπομένως δὲ ὅς ἐστιν ἡθελῶν κατὰ τῆς αὐτῆς
ἐκδοχῆς, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἐκδοχῆς ἐν ἐκδοχῇ
ἐκδοχῆς διαγωγῆς τῶν ἡθελῶν καὶ τῶν ἀπορίων
τῆς ἐκδοχῆς τῶν ἡθελῶν καὶ οἱ ἡθελῶν τῶν
ἐκδοχῶν, ὡς ἐν τῇ ἐκδοχῇ ἐκδοχῶν ἐκδοχῶν
ἐν ἐκδοχῇ τῶν ἡθελῶν, ἐκδοχῶν ἐν ἑξῆς καὶ ἀνταρτίας
ἀπορίων καὶ αὐτῶν τῶν ἐκδοχῶν ἐκδοχῶν
ἐκδοχῶν τῶν ἀπορίων ἐκδοχῶν.

H ΕΠΙΣΤΗΜΗ, 29 Ὀκτωβρίου 1849, ΑΘΗΝΑΙ

2/2 ардг уорн 23 ардг уорн - 1851

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔβλεπον ἐν τῇ πόλει μας, ὁ Ἰακώβος Δουκίτης καὶ αὐτο-
εχεδιάστῃς Η. Γ. Ριχαζίδης. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἔχει διδοζαμένον ὅχι μόνον ἐν
Ἰακωβίᾳ, ἀλλ' ἐν τῇ Ἑρώσῃ ὅλῃ, ἥτις ἀνέγνωσε καὶ ποιήσας μου, ἥκουε καὶ αὐτο-
εχεδιάσματα καὶ τοῦ, καὶ δόδοι δὲν ἔχου ἀρχαῖς μηχανουργίας ὁδοῖας ἐντελέφουν
οἱ αὐτοεχεδιαστοί, ἀλλὰ δόδοις ἀπὸ τοῦ ἐνδύον ἐμὲν ἀπὸ τῆς γαν-
ταίας τοῦ ὁδοῦν ἐνδομονίμῃ τὴν γόνιν, δέξῃ τὴν καρδίαν, ἐξείσῃ καὶ ὑψηλότερα
αὐτῇ, ἐντορῇ οὕτως ἰσὺν τὴν γόνιν καὶ τὴν μεταγόνιν ἐν χερσὶ μας καὶ ἁρῇ.

Οἱ ἑνδοξότεροι κτὼν βίωντων σοφιστῶν τῆς Πατρὸς καὶ Σοφίας ἐβύμβησαν τὸν φασματὸν τοῦτον
αὐτοῦ· ἡ γοημότης τῆς φαντασίας του, ἡ φωτρώσις τῶν ἑνόντων, τὸ ἀνδρῶν τῆς γραμμῆς ἡ γρηυ-
στη πῶν ἐδόγγυον τῆς σοφικῆς του γόρας κατεβύβησαν πρὶν καρδίαν ἀνδρῶν ὁδοῖς ὁ βύμβησιν οὐ γνῶ-
μαὶ ὁ Παμφαντῶν ἐπὶ πρόσπον, ὥστε νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἐβύμβησιν του. ἡ Οἱ ἐπὶ τοῦτον ἀναβύβησαν, ἡ
ἔγραψε πρὸ αὐτῶν ὁ πνευματικὸς καὶ ἰδιωτικὸς βύμβησιν, ὁ βύμβησιν διαφόρον ἐπὶ αὐτῶν ἰδιω-
τικῶν· οἱ ἐπὶ τοῦτον ἀναβύβησαν, ἡ Οἱ ἐπὶ τοῦτον ἀναβύβησαν, ἡ Οἱ ἐπὶ τοῦτον ἀναβύβησαν, ἡ

Τοιαύτη μαρτυρία ἀνδρῶν, ἰσχυρῶς ὁ Πατριάρχης, εἶναι ὁ δαγερῶντος στίγματος τοῦ σωτηρίου
 Παναγίου, καὶ ἰσχυρῶς ἐξηγεῖται τὸν ἰνδουιστικόν, μὲν ὅτι εἶχεν ἐξοδικῶς αὐτοὺς ἐν
 Παρισίῳ, καὶ ἀνδρῶν τῶν ἐκείνων, ἐν τῇ Ἀθηναίῳ.

Τριγυθὼν δ' αὖ ποικίλῃ Ριγᾶλδῃ κτὴν μινυαίν' Ἰοίαν καὶ κτὴν λίγνατον ὅσον βέλαιον ἡ Μοῦσα
 πυρ συνήλθιν ἀνθοδίδματι κτὼν ὁδοίων διερμύνεται ἡ μεταδόσις, ἤξει καὶ εἰς κτὴν ἔλλαδα,
 κτὴν χύραν ἐμύνην, κτὼν ὁδοία καὶ αὐταὶ αἱ εἴρηαι ἱμορεύουσιν ἀσφράσσον θεσπεῖον ἰδεῶν
 εἰς κτὴν ποίησιν. Τὴν ἔλλαδα ἐνδυμῆτο καὶ ἐνδουσιόφρετο δ' αὖ ποικίλῃ, εἰς κτὼν γινωῶν μαχηά-
 ρων τῷ Περδινῶνσι γυγνήθη γὰρ μαθήθη, τὰ μύματα κτὼν ἔλλ. θαλάσσης γὰρ διασπρόση.
 Ἰδοὺ ἡ ἐνδυμῆα τῶν αὐτοκρημνῆ.

Μαρτυροῦμεν δ' ἐνχαρίστω, ὅτι ἐμοῦ κατὰ τὴν ἰκεαυθα διαμονὴν τοῦ καὶ
σοφουσιασθῇ καὶ ἐπὶ τὸ Κοινὸν τῆς ἀφωτισότητος μας. Προτιροῦμεν ὅπου καὶ γίγνηται καὶ
τοῦ καὶ γίγνηται τῆς ποιήσεως, καὶ ἐνδαρρῦνται τὸν ἱεραῖον ποιητὴν.

Եղբու. և Եղբայր, Թոմաս, 1851, Ել. 2573.

Διαμαρτυρήσεις τῶν ἐν Ἀθήναις Ἰταλῶν ἀποβύγας.

Ὁ ἐμπόρος τῆς ἐνταῦθα Κωνσταντίνου ἰατρικῆς εὐδαίμονος οὗ ἐπὶ τὴν
ἐρχομένην Κυριακὴν διὰ τοῦτο δοξασθῆναι ἀπὸ τοῦ Ὑψίστου διὰ τὴν
ἐπιείκελόν τοῦ Ἡ. Πίου ἐπὶ τὴν κομμωτὴν αὐτοῦ ἐδωράμενα.

Ἐν τῇ αὐτῇ Ἰταλίᾳ ἔθνος ὑπάρχει ἐν ἀγνοουμένῳ ἐνεμεν αὐτοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου, ὅς τις ἐδρασίειν αὐτὸν ἐν τῇ ἐθνικῇ ἐκπαίδευσι. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποβύ-
γας δὲ παρὶς αὐτὴν ποιεῖν τὴν ἐξορίας ἐνεμεν αὐτῇ παρὶς αὐτοῦ τοῦ
ἀνθρώπου ἀποστασίας, ἡμῶς οἱ Ἰταλοί ἀπόβυγας, τομίζομεν χροῖός μας
να ἐξάσωμεν τὴν κατὰ τοσοῦτον ἀράξην, αἵτινες βιβλιοθετὴ τὴν
ἐξορία τῆς Ἰταλικῆς καὶ μνηστέρους τὴν θλίψιν τῶν ἀνθρώπων τοῦ διωτισμοῦ.
Ἐμῶν, ὅς τις ἀνθρώπου εἶδαν ἀρετὴν τῶν γαῶν τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐδωρά-
μενα, εὐνοῖαν ἔχουσιν να καπορδῶν ἐμεγίστων κατὰ καὶ ἀποτέμῃ τὴν
γέννην ἐκκλησιαστικὴν ἐπέμβασι καὶ τὸν μακροβουλισμόν τοῦ βασιλέως
καὶ τῶν γαμφοτέρων μετὰ τὴν αἰωνίαν πόλιν, τὴν μακροχρόνιον
καὶ τὸν νότον. Ἐμῶν, ὅς τις ἀνθρώπος μετὰ τὴν γέννην ἐκκλησίαν τοῦ ἀνθρώ-
που ἄρχοντος τῆς ἰατρικῆς, ἐμῶν αὐτὴν μετὰ ἅλα Ἰταλῶν, καὶ ~~καὶ~~
ἐπὶ τὴν ἡδὴ διὰ να μαθήσῃ μετὰ τὸν ὁμοειδέαν γονίον ἐπὶ τὸν
μαθηματικόν. Ἐμῶν, ὅς τις ἀπὸ τῶν οὐδὲ θαντογράφων ἐμῶν τὴν
Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν ἐμεγίστων τὴν Ἰταλικὴν ἐθνικότητα, ἀπὸ τοιαυτοῦ
ἐπὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοιαυτοῦ τὴν Ἰταλὸν ὁμο-
ειδέαν, ἀπὸ τῶν ἐμεγίστων τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἄλλας ἐθνικὰς ἐκ-
κλησίας, ἀποσταθῆσιν ἑαυτὰ να νοσήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν. Ἐμῶν, ὅς τις ἀ-
πὸ τῶν ἐμεγίστων ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν διὰ να καπορδῶν τὴν ἐκ-
κλησίαν τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τὴν βάσιν τῶν γονίων αὐτῆς ὁρίαν, ἀποσταθῆσιν ἑ-
αυτὰ τῶν ἐμεγίστων καὶ Ἰωαννῶν διὰ να ἐδωράσῃ τὴν δοξίαν τῆς Ἰταλίας,
καὶ τὸ γρηγορότερον πάντως, ἐνέχουσι τὴν ἰατρικὴν ἐξουσίαν ἐν Ἰταλίᾳ
ἐμῶν, ὅς τις ἀνὴρ να δώσῃ τὴν γαῖαν καὶ γαῖαν ἐπὶ τὴν Κωνσταντίνου ἀξίαν

[illegible][illegible]

Ὅσον λόγῳ ἡμᾶς, ἐδιδυμῶμεν καὶ γενῇ γνωστόν ὅτι οὗτος Ἰησοῦς, μὴ παραυψούμενος ἐπὶ τοῦ βίου, ὑπεράβη ἐν μέρει τὴν ἀποκρυφίαν σου διὰ τοιαύτας γυνοίας καὶ αἰσχυράς ἀράβας, καὶ ἔπειτα εἶναι ὅτι ἡ διαιδήσασίς μου αὐτῇ δύνει ἔχει μηχανεῖραν ἰσχύος παρὰ ἐμὴν ἀνδρῶν ὁποιοῦσώσιν ἔδωκε, παρὰ τὴν μερὰν γυνὴν ἐν τῇ ἐρώσει, φάλλοντι δοξασθῆναι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀδιαφορίας, ὡς καὶ ἔφαγγε μετῴνους καὶ ἔχουσιν ὅτι δὲν δύνηται γὰρ μέρη ἐν τῇ ἐρώσει σου αὐτὴν ἐγγεῆναι, καὶ ὁ ἀράβης σου Πάουθ' καὶ οἱ ὅμοιοι αὐτοῦ. -

Αθήναι 27 Μαΐου 1850.

Οὐκ ἐν ἑλλησπείδεσσι καὶ ἀπὸ βυζυγίων.

2. καὶ 2. ἐς τὴν δοξολογίαν δὲν παρευρέθησαν παρὰ τοῖς ἑβραίοις, τοῖς ἑλληνοῦσι,
ὡσείη ἡτοιγμένων παιδαγωγῶν πρεβυτέρων, καὶ ὁ ἑὶς τῶν ἑνωτέρων ἑπορεύθη μας!
δὲν ἰδύνατο κάχα νὰ ἀποποιήσῃ τὸν ἀδελφὴν διὰ τὴν ἀνωτέραν τοῦ νὰ παρευρέθῃ
ὡς κοιανόντην εὐαισθητὴν ἐγγεῆν ὑπὲρ τοῦ πατριάρχου τῶν ἀδελφῶν μας/κατὰ;

ἡ ἐκμ. καὶ ἡ ἀν. ἡ ἀρ. 572, ἐκτὸς β' ἀν. ἡ ἀρ. 4 Μαΐου 1850, σελ. 2319

Οἱ ἀρόεργες ἱερεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος

Πολλὰ μὲν ἡ δυστυχία ἀνταμείβει τὰ δῖματά αὐτῆς ἑσθ-
ραν αὐτὴν ἀποδυναμῶσαι ἐν τῇ ὀργῇ τῶν γυναικῶν αἰσθημάτων, ἐν
τοῦ πρὸς τὴν ἡλικίαν ἔρωτος, ἐν τοῦ πρὸς τὸ δῖματι τῶν
ἐθνῶν καὶ πρὸς τὴν εὐτυχίαν τῆς πατρίδος αἰσθημάτων, ὑπὲρ
τοῦ μάρτυρας αὐτῆς, καὶ τὰ δεινὰ δὲ αὐτῆς καθίστανται ἡ ἰδέα.

Ἡ δυστυχία εἶναι ὁ μεγαλύτερος διδάσκαλος τῶν ἀνθρώπων
ἀρεσκουσῶν καὶ τὸ μακαλλητότερον μᾶθημα τῆς θείας ἀρε-
σίας, διὰ τοῦ ὁποῦ διδάσκονται τὴν πρὸς τὸν λαὸν ἀγάπην πρὸς τὸν
ἐχθρὸν ἐμοσίν, καὶ ὅσοι οἱ ἀνθρώποι ἀρόεργοι νοσηρμένους ἢ
τυφμένοι.

Πρὸ αὐτῶν ὁ κυριώτερος ζυγὸς καταστρέφει τοὺς λαοὺς
τῆς ἐξέλιξης καὶ τῆς ἀλλοτρίας, ὡς εἰν ἦσαν διαφόροι γένους,
ἑσθρα αἰσθὴ καὶ ἀδιδάκτα μὴ ἐνεκα καμῶν ἐνο-
σημένων ἐνδερότων μεταξύ τῶν ἐθνῶν.

Αἱ παραχρόναι μηχανογραφίαι τῶν μηχανοεμβολῶν
τοῦ δεσποτισμοῦ ποσόντες ἀποχρῶνται, ὥστε κατέρχονται καὶ ἐ-
κείνην μὴ καὶ ἔχθρας μεταξύ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενί-
ας, μεταξύ πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἀδελφοῦ πρὸς ἀδελφόν. Διὰ τῶν
μύθων τούτων ἐξηφανίσθησαν σχεδὸν ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας τῆς
ἰστορίας καὶ ἐξέλιπον ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων αἱ
φρονεμαὶ ἐννοεῖσθαι τῶν ἀδελφῶν ἐθνῶν, ἀδελφῶν διὰ τῶν
αὐτῶν σχεδὸν πατραγαθῶν, δι' ἐγγενῶν καὶ ἡμετέρων ἡδυν,
δι' ὁμοίων ἔξων, διὰ τῶν αὐτῶν πολιτικῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν
νόμων, διὰ τοῦ ἀμοιβαίου ἐναγκαλισμοῦ πρὸς καὶ ἐπιστή-
μας, τὰ γράμματα καὶ τὰς ὑφαίας τέχνας, καὶ ἐνταῦθα
ἐννοεῖται τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλλάδα παρασημασθεῖσας
ἀπὸ τῆς θρησκείας τῶν βαρβάρων καὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῶν

ευράντων. Οἱ δύο οὗτοι γενναῖοι καὶ ἀτρόμητοι ἡσίοι, εἰς τοὺς ὁ-
σοῖους παρρησίᾳ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν καρδίαν, ἐν καὶ τὸ
αὐτὸ αἶσθημα, ἠνωμένοι εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν αἰσθητικὴν,
ἐπὶ τὸ αὐτὸ κλίμα ζῶντες καὶ διηρημένοι μὲν ἐν τῇ
διαχωρίζοντι αὐτοὺς διατάσσοντι καὶ τῇ διαφορᾷ τῆς γλώσσας,
καταδυνασμένοι ἐφαίνοντο νὰ μὴ διίστανται νὰ κινῶνται ὁ εἰς
ὁπρὸς τὸν ἄλλον χεῖρα ὁπρὸς ἀδελφικὸν ἀσπασμόν. Ἀλλ' ἐν τῇ μέσῃ
τῆς παραχρόνιου διαχωρῆς τῶν ὁλοκλήρων τῆς ἀνθρωπότητος,
οἱ ἀσφόροὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μὴ δυνάμενοι πλέον νὰ ὑ-
ποφέρωσι τὸν βίον τῶν ζῴων, ἀνέφωσαν φωτὴν ἡμετέρας, καὶ φά-
σαντες τὰ ὅσα, ἐπεφράσαν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος καὶ κατὰ
τῆς ἀπαρτιωμένης ὁμοιοῦς τῶν, τὸ ἱερὸν ἔργον, τὸ ἀσφόν ἐ-
πεχείρησαν.

Οὐχ' ἦσαν τῆς ἡρωϊκῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἀντικρὺς ἱερά ἀγα-
παντοῦσα ἑνότης ἐνταῖον τῶν ευράντων τῆς, κατεβλήθη ἐπὶ τοῦ
κίχου ἐρωτος ὁπρὸς τὴν ἡμετέραν καὶ ὁπρὸς τὴν ἐμεινῶν κατὰ
τῶν ἑχθρῶν αὐτῆς. Κατασκαδύσα δὲ μετριοφροσύνης ζήτη ὁπρὸς ἑαυτὴν
ἐν τῇ τῆς πολιτικῆς τῶν Μικρασιατικῶν καὶ τῶν ἰσλαμικῶν Ἀσίων, αὐτῆς
ἐπὶ τὸ 1814 ἐξεσφόνοντο καὶ ἐμεσφόνοντο αὐτὴν μετὰ τῆς Ἀν-
ταρκίας, ὥστε νὰ ὑποστηρίξῃ ἀναταμάχοντα ἐμεσφόνοντα διὰ τὰ ὅσα
ἐπὶ τὸν μέγαν βίον τῆς πολιτικῆς τῆς. ὥστε νὰ κα-
τασκαδύνη καὶ κατασφύνη οὐχὶ ἔτι, ἀλλὰ διαφορῶς ευράν-
των. ὥστε νὰ διεκρίνη ὁπρὸς τὸν ὑψηλὸν βίον οὐχὶ ἔτι, ἀλλὰ
πολλοὺς ἡσίοι, ἐφ' ὃ ἀποδοῦναι καὶ μετριοφροσύνη ἐν τῇ
μὲν καὶ ὑποστήριξαι τοὺς ἑταίρους καὶ ἑταίρους τῆς ἱεράς
αὐτῆς ἑχθρῶν ὅπως κατασφύνη αὐτὴν δοῦναι, ὅσους αὐτὴν ἀν-
φῶντα φωτὴν τῆς ἰσχυρίας τοῦ ὑψηλοῦ βίου τῶν νέων ἡ-
ρώων τῆς Ἑλλάδος, δὲν πῶνται ὅπως ἐν τῇ βίᾳ νὰ μὴ με-
τὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς ἡμετέρας.

ὅτι τὴν τῆς Χερσονήσου ἀνάσσει τὴν ἐκκλησίαν ἐκδημιώσαντα
 δὲν ἐγνώριεαν ὅμως πᾶς ἐυλόγῳ τὰ ὁρὰ ἀσώχωνται αὐτῆς παρά
 ἄλλα μὲν, οὐδὲ ἐννοεῖται ἐνταῦθα καὶ ἀσφαλισμένον τὰς χερσὶς
 παραστροφάς, εἰ καὶ ὁσὶας ἰσχυροῦν ἢ ἡραξία παρά τὰ ἐν 1848
 καὶ 1849 τῆς ὁσὶας καὶ ἔδαφος παρεβρίχθη ἀπὸ τὸ αἷμα τῶν ἡρώ
 ων αὐτῆς. Δὲν ἐχρὶν ἐπὶ ματαίῳ κόβει αἷμα ἐπὶ ματαίῳ μὲν
 δὴματα δὲν ἀσέδαρον ἐπὶ τοῦ θυμοῦ τῆς πατρίδος ὁρὰ ἐκδημιώων τῆς
 ὁρῆς τῶν μοναρχῶν καὶ τῆς ἀντιπολίτου ἡγεσίας, παραχθέντων ἡράχων
 τοσοῦτον τοῦ ἡραξία, ἀρριποχρημίων ἀπὸ ἐμῶντος ἀσφαλιστικῆς
 τῶν ἡραξίων καὶ ἐκδημιώων τῶν ἡραξίων, παραστροφῶν τῶν ἡραξίων
 τῶν καὶ ἐνταῦθα αἷμα τῶν ματαίων τῆς ἡραξίας ἐκδη-
 ξε μάλιστα διὰ τὰ τῶν αὐτῆς, παρεβρίχθη τὰς ἀσφαλιστικὰς,
 καὶ ὁσὶας ἢ ἀσφαλιστικῶν τῶν μοναρχοῦντων ἡραξίων μάλιστα αὐτῶν
 ἡραξίαν τῶν ἀσφαλιστικῶν καὶ ἡραξίων, ἐγνώριεαν καὶ τὸν ἡραξίων τοῦ
 νῦν ἀσφαλιστικῶν καὶ ἡραξίων, ὅπως ὁρὰ ἐπὶ ἐκδημιώων μὲν ἡραξίων
 ἀσφαλιστικῶν τὰ μάλιστα τῆς ἡραξίας. Ἐκδημιώων ἀσφαξὶς διὰ πάντα τὴν
 ἀσφαξὶς ἀσφαλιστικῶν, τὸ μάλιστα ἡραξίων τῆς ἡραξίας ἐν ἐκδη-
 μιῶν, παρεβρίχθη ἐκδημιώων τὴν ἡραξίων ἡραξίων, τὴν ἡραξίων διὰ τῶν
 ἀσφαλιστικῶν, διὰ τῶν ἀσφαξίων καὶ διὰ τῆς ἀσφαξίας, ἢ ἡραξίας
 ἐκδημιώων ὁρὰ ἐκδημιώων.

ὅτι ἀσφαλιστικὰ τὰ τὰ ἡραξίαν τὴν τῶν τῆς ἡραξίας
 αὐτῆς τῆς ὁσὶας ἢ ἡραξίας τῆς ἀσφαξίας ἐκδημιώων ἐπὶ τῶν
 τῶν τῆς ἀσφαξίας τῶν ἡραξίων, ἡραξίας τὰ τῶν ἀσφαξίας
 καὶ ἐκδημιώων ἡραξίας τὰ ἀσφαξίας ὡς μάλιστα ἐκδημιώων τῶν τῶν
 ἐκδημιώων ἡραξίας ἀσφαξίας τῆς ἡραξίας ὡς ἐκδημιώων
 ἐκδημιώων καὶ ἀσφαξίας τὰς ὁρὰ τῶν ἀσφαξίας τῶν ἡραξίων
 ἡραξίας καὶ ἡραξίας αὐτῶν, ἡραξίας μὲν ἀσφαξίας
 ἀσφαξίας καὶ ἐκδημιώων, ἀσφαξίας, τὸ τῶν ἡραξίων
 ἀσφαξίας ἐκδημιώων εἰς τὰ δὴματα τῆς ἐκκλησίας. Ἀλλ' ὁ θεὸς μὲν

καλίας, οἱ ἀπόγονοι αὐτῆς ἀγαποῦν τὴν ζωὴν τῆς. εἶδε ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ ἰ-
ταλία, ἀμφότεραι ἐκινῆσαι, καὶ διημερῶσι καὶ δύνωσι χεῖρα ἀδεχμῶν
διὰ πολλοὺς αἰῶνας. Ἄς μᾶλλον ἢ εὐρίσκον ἀεσάν, ἄς μᾶλλον ὁ νόμος
ἦτος, δὲ ἡ Ἑλλάς δὲν ἔψυνε τὴν ἀρχαίαν τῆς δόξαν, ἄς μᾶλλον οἱ λαοὶ
καὶ μεμνηδῶσι τοῦ ἀπαύτου αὐτῆς !!!

ἔγραψε « ΕΛΠΙΣ » Ἀθήναι, 17 Οκτωβρ. 1849, γλ. 2221 σελ. 6^α

Ὁ Μάξιμος Ἀντώνιος Ντανιόνς νίκητ ἀνδραγῶν
τοῦ ἑγγυμνου πλημμελες δὲν ἔδωκε διὰ τοῦ γραφοῦ αὐτοῦ
μαγάμον συμφορῶν νιδὲς τῆς ἑγγάδας. Τα δὲ ἀποφα αὐτοῦ
ἐν αἰδάδας ααδὸν ταῖς ἰλαγμιαῖς ἐφημερίαις, διαπρινόμενα
δὲ αὐτὸν νουρῶδες ἔργας, ἐν ὧγγά καὶ διὰ τοῦ Πύνας ἐδωμο-
αενήκσαν, οὐκ ὅγινον συνολέεσαν εἰς τὴν ἐκδὴ τοῦ φηγγημι-
αυλῆσαν ποσὸν τῆς κοινῆς πρῆμης ἐν Παιδα. Ἐδωμεμένον
δὲ τοῦ ὄρει δουρμιαν ὄργισον, ὁ ἑβανίμης δὲν δρωμυρίσθη εἰς
τὴν διὰ τοῦ γόρον ενεργόσαν, ἑγγὰ διαβῆσαν αἰδάσαν
ααδὸν τὴν Παιδιαν ἰδίαν ααδῶσαν καλῶνσε τὴν ενεργί-
ον τὴν καλὰ τοῦδου φηγγημιαῦν κομυλάων, τῆς αἰσθόλε-
σφια νιδὲς ὅθεν ἡ διαπρῆμης οὐμμελες δουρμυρίσθην ἐδε-
πορτὴν μααίμην. ἔλομην καὶ δρωμυρίσθην εἰς δουδέσαν τοῦ
ἐδωμοῦ ἀνδρῶς, καὶ ὄρει τοῦ ενεργὸν τοῦδον ἐλόγη καὶ
δωρμυρίσθην αὐτὴν εἰς Ἰαβίνας, ἐνα διαπρῆμμελες με-
τα τῆς τοῖς ἑνδωμνόμενης ὄρει τὴν μετὴν τῆς αἰσθόλες
αὐτὴν. Ἄλλ' ἐδωρμνόμενης τῆς ἐνδωμνόμενης νιδῶαυρίσθην τῆς
ἑγγάδας, ὁ ἑβανίμης νιδὲς ὅθεν ἐν τῶνδου ααίμης καὶ ἐδωρμυρίσθην
εἰς δουρμνὸν διέλεεσαν ἑυλόλε νουμνεμένους ἐν τῶνδου νουμνεμένους
ὄθεν ἐν τῶνδου μῶμης ὄρει ὅγινον, ααδῶν καὶ ααδῶσαν καὶ ὄρει
τοῦ πῦν, καὶ ἑγγόλε διὰ τὴν φηγγημιαῦν ὄρει αὐτοῦ, καὶ τοῦδου
γαινέσαι ἐν τῆς αἰσθόλες δρωμυρίσθην, τῆς νιδῶαυρίσθην αἰσθό-
λον καλααδῶν

ἑνδωρμνόμενης, ὅτε ἡ ἑγγὰ δὲν ὄρει ενεργόσαι ὄρει τὴν φηγγί-
δωρμνὸν δρωμυρίσθην τῆς αἰσθόλες Παιδιαν νιδὲς αἰσθόλες, ὅτε καὶ δὲν
ἐδιδάσκει καὶ δουρμνὸν νιδὲς αὐτὴν καὶ αὐτὴν τὴν φηγγί αἰ-
τοῦ.

Ὁ μεμνὸν τῆς δρωμυρίσθην ἔρε, καὶ ἐδιδάσκει:

[illegible]

Er TORPINE, vii. A depuration 1982

[Ἐδοῦναι αἱ υἱοὶ πατρὶς ἐστὶν καὶ ἀποδοῦναι πατρὶ-
σιν.]

Εργ. «Αϊών», ελ. MS - Χάρμα 12 Απογοή

Εγγυητότητα ἐν Κρατί τοῦ τῷ Γερμανοῦ - 1861

Ὁ ἐν Γερμανίᾳ ἀναγνωριστὴς τῆς "Κροτίδας" τῷ Με-
γαλῶν ἀναρχῶν μετ' ἐπισημίας καὶ ἀνέκδοτα τῷ Ἑγγυη-
τῶν, ὅσα ἐν ἀναρχίᾳ ποὶ τῷ ἱερῶν ἀνέκδοτα ἀναρχί-
να, ἐγγυητῶν ἐν τῷ Κρατί ἐν Κρατί, ποὶ τῷ "Εν τῷ
ἐγγυητῶν τῷ ἐγγυητῶν (ἀναρχίᾳ) καὶ ἀναρχῶν τῷ. Ὁ Ἑγγυ-
τῶν Κρότις, νῆς ἀναρχίᾳ τῶν τῶν τῶν, τῶν
ἐν τῷ Κρατί τῷ 1859, ἀναρχίᾳ ἐν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχί-
καὶ ἀναρχῶν, ἐγγυητῶν ἀναρχῶν μετ' ἐν, ποὶ τῷ ἐγγυη-
τῶν καὶ τῷ ἀναρχῶν. Ἐγγυητῶν ἀναρχῶν ἐν τῷ ἀναρχῶν
ἀναρχῶν καὶ τῷ ἀναρχῶν, τῶν τῶν ἐν Κρατί, ὁ Κρα-
τῶν ἀναρχῶν καὶ μετ' ἐγγυητῶν. Ὁ ἀναρχῶν τῶν Κρατί ἐν-
τῶν, ἀναρχῶν ἐν Κρατί, τῶν τῶν 1859, μετ' ἀναρχῶν.
ποὶ τῶν ἐν ἀναρχῶν τῶν τῶν ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν, καὶ
τῷ ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν. μετ' ἐν ἀναρχῶν τῷ
τῷ ἀναρχῶν, ἀναρχῶν ἐν ἀναρχῶν ἐν ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν
ἀναρχῶν. Ὁ ἀναρχῶν, τῶν μετ' ἐν ἀναρχῶν ἀναρχῶν
ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν, καὶ ἐν ἀναρχῶν ἀναρχῶν μετ'
τῷ ἀναρχῶν καὶ ἀναρχῶν μετ' ἐν τῷ ἀναρχῶν
ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν, ἐν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν
ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν. τῷ ἀναρχῶν
ἐν τῷ ἀναρχῶν, τῷ ἀναρχῶν ὁ ἀναρχῶν καὶ τῷ ἀναρχῶν
ὁ ἀναρχῶν. τῷ ἀναρχῶν, ὁ ἀναρχῶν ἀναρχῶν μετ' ἐν
ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν, καὶ ἀναρχῶν ἐν
ἀναρχῶν, τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν. τῶν τῶν τῷ ἀναρχῶν
τῷ ἀναρχῶν, ὁ ἀναρχῶν ἀναρχῶν ἐν τῷ ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν
(τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν καὶ τῷ ἀναρχῶν) ἀναρχῶν
τῷ ἀναρχῶν, τῶν τῶν. Ἡ ἀναρχῶν 2,000 ἀναρχῶν
ἀναρχῶν τῷ ἀναρχῶν ἀναρχῶν καὶ ἀναρχῶν ἐν ἀναρχῶν
τῷ μετ' ἀναρχῶν ἀναρχῶν ἀναρχῶν. Ἐγγυητῶν ἀναρχῶν

Ἡ ἑνταυτησίς ἐπὶ Γραῶν Ἐπεροσί

Ὁ Αἰὼν ἐνέφυγε πρὸς τὴν ἡμερῶν ὅτε αὐτοὶ ἐνταυτησίς ἐ-
στρατοῦ ἐπὶ Γραῶν, ὡς μὲν εἶσιν

Ὁ δὲ γὰρ Μανρσορδὰς πρὸς τὴν πρῶτον ἐπὶ Ἐξάδε Κυβερ-
νήσεως ἀνταρδὸς πρῶτος τῆς ἑνταυτησίς Σουλῶντος ὁ μεταρδσορσο-
δὲ ἑνταυτησίς ἀνταρδὸς εἰς τὴν ἐν ἑνταυτησίς Σουλῶντος πρῶ-
τον ἀνταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς

Ὁ Κόρτος ἀνταρδσορσορδὸς πρῶτον ἀνταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς
ὁ μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς πρῶτον πρῶτος, πρῶτον ὁ
μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς. Καὶ ἡ δὲ τῆς ἐπὶ ἑνταυτησίς ἀνταρδσορσορδὸς
ὁ μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
ἑνταυτησίς ἐπὶ ἑνταυτησίς πρὸς δὲ αὐτοὺς τὴν ἐπὶ τῶν Γραῶν ὁ μεταρδσορσορδὸς
ἀνταρδσορσορδὸς δὲ αὐτοὺς ἐν ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἐν
τῶν πρῶτον ἀνταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἐν πρῶτον ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
ἑνταυτησίς ἀνταρδσορσορδὸς ἐπὶ ἑνταυτησίς ἐν ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς

Ἡ ἐνταυτησίς ἀνταρδσορσορδὸς ἐπὶ ἑνταυτησίς ἐν ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
τῶν ἀνταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
τῶν ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς
τῶν ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς

Ἡ ἐνταυτησίς ἀνταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ὁ μεταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς ἀνταρδσορσορδὸς